ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρ. 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις τῶν παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Ἀ ν α σ τ. Ἐ υ α κ ρ ι ν ο ν, Πάτρας. Δυστυχῶς, τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε καλά. Πρόκειται περὶ διστίχων ἴσως τοῦ στρατῶνος, τὰ ὁποῖα ἔχετε διατυπώσει ἄσχημα. Ἐπειδὴ ὡστόσο εἶνε πολὺ χαρακτηριστικά, ἰδοὺ μερικὰ ἀπὸ αὐτά:

Στρατιώτης ὅταν πήγενα εἶχα χαρὰ μεγάλη
δὲν τόλπιζα ὁ δυστυχὴς πῶς θὰ μοιρίζουν ἄλλοι.
Ἄρχισε χέρι μου δεξὶ καὶ γράψε μὲ τὴν πέννα
καὶ τοῦ στρατοῦ τὰ βάσανα νὰ ἐκθέσῃς ἕνα-ἕνο.
Βαρὶς εἶν' ὁ θάνατος βαρὶ εἶνε τὸ χῶμα
καὶ τοῦ στρατοῦ τὰ βάσανα βαρύτερα εἶν' ἀκόμα.
Ἀπόψε ὀνιρεύομε πῶς εἶμε ἀπολιμένος
καὶ τὸ πρωῒ σηκώνουμε εἰς τὸ χακὶ ντιμένος.
Σηκώνουμε ὁ δυστυχὴς τὸ θαλαμο σκουπίζω
βλέπω ντουφέκι καὶ σπαθὶ καὶ ὁ δυστυχὴς δακρύζω.
Βάσανα πόχει τὸ χακὶ καὶ πίκρα τὸ γαλόνι
κι' ὅποιος τὰ φορεῖ αὐτὰ τὰ νειάτα του σκλαβώνει.
Τὴ σφαῖρα ἔχω ἀδελφὸ τὸ ὅπλο μου πατέρα
τὴν ξινφολόγχι ἀδελφὴ καὶ τὸ γιλιὸ μητέρα.

Μ ά ρ ι ο ν Π ε ϋ κ ο ν, Ἰωάννινα.—Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Ἰδοὺ μερικοί του στίχοι:

Ἦτο Μάϊος ὁ μὴν
καὶ πλησίον τῆς βοσκοῦ
ὁ ἐρατευνὸς ποιμὴν
ἐκ τῆς καρδίας τοῦ ἀσκοῦ
ἔρωτος ἔκαμε ἀρχήν!...
κτλ. κτλ.

Δὲν εἶνε ποίημα αὐτό, ἀγαπητὲ φίλε, οὔτε καὶ ἡ καρδιά σας εἶνε... ἀσκός!... Σὲ καλό σας!...

Ἔ ν α ν μ α θ η τ ή ν.—Ὁ Βάρναλης στηρίζεται γιὰ νὰ γράφῃ ἔτσι ὅπως γράφει σὲ πολλούς, πάρα πολλοὺς μάλιστα κανόνες. Οἱ κανονες αὐτοὶ μπορεῖ βέβαια νὰ μὴ ὑπάρχουν στὸ συντακτικὸ τοῦ Κατεβαίνη, γιατὶ εἶνε πολλοὶ ζωντανοὶ καὶ πηγάζουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ λαοῦ. Ἡ γλωσσολογία εἶνε μιὰ πολὺ μεγάλη ἐπιστήμη ποὺ δὲν μπορεῖτε νὰ τὴν ἀντιληφθῆτε ἀκόμα μὲ τὴ μαθητική σας μόρφωσι. Ἀργότερα, ὅταν θ' ἀφήσετε τὰ θρανία τοῦ σχολείου, θὰ καταλάβετε γιὰ ποιοὺς λόγους ὁ κ. Βάρναλης γράφει ἔτσι ὅπως γράφει. Ἐξ ἄλλου, μὴ ξεχνᾶτε πῶς εἶνε ποιητής, κι' ἕνας ποιητὴς μπορεῖ νὰ δημιουργῇ γλῶσσα καὶ νὰ τὴν ἐπιβάλῃ καὶ στοὺς ἄλλους, ὅπως συνέβη μὲ τὸ Σολωμό. Ν. Σ α ρ α ν τ α έ ν α ν. Ἐνταῦθα.—Δημοσιεύουμε τὴν ἐπιστολή σας εὐχαρίστως:

«Κύριε Διευθυντά,

Μὲ κατάπληξίν μου εἶδον εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τοῦ ἐγκρίτου ὑμῶν περιοδικοῦ ν' ἀπαντᾶτε ἐπὶ ἑνὸς διηγήματος, τὸ ὁποῖον σᾶς ἔστειλα καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς φρονεῖτε, ἐστάλη ἐπίτηδες πρὸς ἐξαπάτησίν σας.

Εἶμαι ἀναγνώστης σας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, οὐδέποτε ὅμως διελογίσθην τὴν σύνταξιν διηγήματος ἢ ποιήματος, πολλῷ δὲ μᾶλλον σᾶς ἔστειλα τοιοῦτόν τι ὅπως σᾶς ἐξαπατήσω· εἶμαι δὲ τῆς γνώμης ὅτι κάποιος, θέλων ν' ἀστειευθῇ εἰς βάρος καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ, σᾶς ἔστειλε κακὸν διήγημα πλασπογραφῶν τὴν ὑπογραφήν μου.

Ἀφίνων νὰ κρίνετε σεῖς τὴν τοιαύτην πρᾶξιν τοῦ αἰσχροῦ πλαστογράφου, παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενος δημοσιεύσητε τὴν παροῦσάν μου εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τοῦ «Κὰρτ-Ποστὰλ» πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπιγενομένης εἰς βάρος μου ἀδικίας διά τε τῆς πράξεως τοῦ πλαστογράφου καὶ τῆς ἀπαντήσεώς σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ μετὰ τιμῆς
Ν. Σ ο ρ α ν τ α έ ν α ς.»

Καθὼς φαίνεται, κάποιος θέλησε νὰ σκαρώσῃ φάρσα εἰς βάρος σας, γράφοντας ἕνα ἀνόητο διήγημα καὶ ὑπογράφοντάς το μὲ τὸ ὄνομά σας. Ἀλλὰ, καθὼς εἴδατε, τὸ κόλπο του δὲν πέτυχε, γιατὶ ἀντιληφθήκαμε ὅτι τὸ διήγημα αὐτὸ ἦταν σκοπίμως γραμμένο ἀνόητα. Π α ν τ ε λ ῆ ν Ἀ ν δ ρ ι α ν ί δ η ν. Γέφυραν (Θεσσαλονίκης).—Σᾶς ἐστείλαμε τὰ φύλλα 777 καὶ 778. Κυττάχτε στὰ «Κὰρτ-Ποστάλ» του καὶ ἂν δὲν σᾶς ἔχουμε ἀπαντήσει σ' αὐτὰ σχετικῶς μὲ τὰ ποιήματά σας, τότε δὲν τὰ ἔχουμε λάβει. Δ) νίβα Κ. Χ., Βόλον. —Ἔχουμε ὅλη τὴ σειρὰ τοῦ ἑν λόγῳ γαλλικοῦ περιοδικοῦ. Εὐχαριστοῦμεν. Σ π. Σ π ο υ ρ ό π ο υ λ ο ν, Ἔδεσσαν.—Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ποίημά σας, ἀγνοεῖτε ἀκόμα τοὺς κυριωτέρους κανόνες τῆς στιχουργικῆς. Ἀγνοεῖτε δηλαδὴ τί εἶνε μέτρο, ὁμοιοκαταληξία, χασμωδία κτλ. Γι' αὐτὸ σᾶς συμβουλεύουμε νὰ διαβάσετε ὄχι μόνο μιὰ καλὴ μετρική, ἀλλὰ καὶ ποιήματα δοκίμων ποιητῶν γιὰ νὰ δῆτε τοὺς κανόνας τῆς μετρικῆς ἐφαρμοζομένους σ' αὐτά. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, σᾶς συμβουλεύουμε φιλικὰ καὶ εἰλικρινὰ νὰ μὴν ξαναγράψετε ποιήματα. Γ ρ η γ. Ζ ά κ κ α ν, Πειραιᾶ.—Καὶ τὸ δικό σας ποίημα ὄχι ἐπιτυχές. Ἔχει, βέβαια, κάποια ἁπλότητα, ἀλλὰ ἡ στιχουργία του εἶνε πολὺ κοινὴ καὶ πλαδαρή. Τ έ ρ η ν Δ η υ ά δ η ν. Ἐνταῦθα.—Φαίνεται πὼς ἔχετε τὸ «γνῶθι σαυτόν», γιατὶ δὲν πέσατε ἔξω στὴν κρίσι σας, χαρακτηρίζοντας τὸ θέμα τοῦ διηγήματός σας ὡς κοινὸ καὶ παρατραθηγμένο. Ὅσο γιὰ τὴν γλῶσσα του, ἔχουμε νὰ σᾶς ποῦμε πὼς εἶνε στρωτή, ἀλλὰ ὄχι καὶ λογοτεχνική. Ἡ καθαρεύουσα ποὺ ἀνακατεύετε σ' αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴν δημοτική, κανει το γράψιμό του κάπως σχολαστικό. Ἀντιγράφουμε ἐδῶ, γιὰ παράδειγμα, τὴν πρώτη φράσι τοῦ διηγήματός σας:

«Ἡ ἐργασίες τοῦ παραγγελιοδοχικοῦ γραφείου ποῦ διατηροῦσε ἀπὸ πολλὰ χρόνια εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς κεντρικώτερους δρόμους τῶν Ἀθηνῶν ὁ κ. Γεώργιος Ἀλεποτρίχης, εἶχαν, ἐξαιρετικά, τώρα τελευταῖα, μὲ ὅλην τὴν μαστίζουσαν ὁλόκληρον τὸν κόσμον οἰκονομικὴν κρίσιν, σημαντικὰ αὐξηθῆ.»

Τὸ τέλος προπάντων τῆς μακαρονοειδοῦς αὐτῆς φράσεως εἶνε γλωσσικῶς ἀφόρητο. Κ ω ν. Σ. Χ.—Ὑπάρχει λοιπὸν τόση ἔλλειψις χαρτιοῦ στὴν πόλι σας, ὥστε νὰ μᾶς στέλνετε γραμμένα στὴν ἴδια κόλλα χαρτιοῦ τὴν ἐπιστολήν σας, ἕνα διήγημα καὶ τέσσερα ποιήματα; Πρὸς Θεοῦ, ἀγαπητέ μας φίλε, μὴ λυπᾶστε τόσο τὸ χαρτὶ καὶ στέλνετέ μας ἄλλοτε κάθε κομμάτι γραμμένο σὲ χωριστὸ φύλλο χάρτου καὶ ἀπὸ τὴν μιὰ μονο πλευρὰ του. Διαβάσαμε τὸ διήγημά σας «Ἕνα ταξεῖδι», ἀλλὰ τί νὰ σᾶς ποῦμε; Τὸ γράψιμό του γρονθοκοπεῖται ἀγρίως μὲ τοὺς κανόνας τῆς ὀρθογραφίας, τῆς συντάξεως, τῆς λογικῆς. Ἰδού, π. χ., ἡ πρώτη φράσι του:

«Ἔχει παρέλθει ἕνα περίπου ἔτος, ἢ ἀκριβέστερα ἕντεκα μῆνες· ἐνῷ ταξειδεύαμε ἀπὸ τὸ Γύθειον στὸ μοναστῆρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Εἰς τὸ ταξεῖδι μας... τὸ ὁποῖον ἐγένετο διὰ θαλάσσης καὶ ἤτο δι' ἐμᾶς θρησκευτικῶς ἐπιβεβλημένο, μᾶς συνέβη κάτι τι ἀπρόοπτον, περιπετειῶδες κι' ἀξιοσημείωτον περιστατικὸν στὴ μνήμη τῆς ἁγιομάρτυρος... κι' εἰς τὸν ἐπ' αὐτῆς διάπλουν τὴν 26ην Ἰουλίου, ὅπου τὰ ἐπισυμβησόμενα παραθέτομεν κατωτέρω:

Καὶ τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε καθόλου καλύτερα. Ἰδοὺ τὸ ἕνα ἀπ' αὐτά:

Η ΤΡΙΚΥΜΙΑ

(Ἐπικὸν ποίημα)

Διὰ μιᾶς στὰ θάλασσα ἡ γαλήνη,
ζοφώδης χροιὰ τὴν συγκαλύπτει·
Ὦ! τὴ μυστήριο στὸ βιθό της (κλίνει
π' αἴφνης ὀργιάζει;» τί νὰ κρύ- (πτῃ
τῶν κυμάτων ἤβοὴ ἡ μεταλλίνη!
Λυσσομανᾶ ἀτίθασσα ὁ ἀφρός (της
θέρατα κύματα σηκώνει·
κι ὅ,τι στὴν ὁρμή της βρεθεῖ ἐμ- (πρός της
μεταβάλοντας εἰς κρύα σκόνη,
δονεῖται μὲ τὸν κυκλώπειο χορό (της.
Μετὰ τῆς ὀργῆς τἀμίμητα ση- (μεῖα
τὴ ζωὴ ὁ θάνατος σαρώνει·
καὶ χορτάση μὲ ψυχὲς τὴ... τρι- (κυμία,
τότε γιὰ δὲς πῶς μαρμαρώνει·
πάλαι βρίσκει τὴ χαμένη... ἠρε- (μία...

Ἂν θέλουν τώρα οἱ ἀναγνῶσται μας καὶ δεῖγμα θρησκευτικῆς ποιήσεως, ἰδοὺ τὸ τετράστιχό σας τὸ ἐπιγραφόμενο «Θεῖα Καλοσύνη»:

Τὸ ποτῆρι ἐξ ἁμαρτιῶν κιὰν ξε- (χειλίσῃ,
ὁ πανεύσπλαγχνος Θεὸς προσπα- (θεῖ νὰ συγκρατήσῃ,
νὰ μὴ χαθῇ ἢ πλάσι του πῶχει (δημιουργήσῃ
γιατὶ ἡ καταστροφὴ πολὺ θὰ τὸν (λυπήσῃ...

Γιὰ τὰ ἄλλα δυὸ ποιήματά σας, θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε στὸ προσεχές.

Τὰ μικρὰ ἐξανθήματα τοῦ προσώπου καὶ ἐν γένει τοῦ δέρματος, τὰ παρουσιαζόμενα κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἰδίᾳ εἰς νεάνιδας), κυρίως ὀφείλονται εἰς τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου. Διὰ νὰ ἐξαλείψετε ταῦτα, ἔχετε ἀνάγκην ἑνὸς καθαρτικοῦ ἢ ὑπακτικοῦ καὶ ὡς τοιαῦτα συνιστῶνται:

Ἡ ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΛΕΜΟΝΑΔΑ Spes, *διαυγής, εὔγευστος καὶ ἀποτελεσματική.*

Ἡ ΟΠΩΡΙΝΗ (Oporine) Spes, *ἥπιον καθαρτικόν, φυσικὸν βοήθημα, ὑγιεινότατον σκεύασμα.*

Ἡ ΕΣΠΕΡΙΔΙΝΗ (Hesperidine) Spes, *ὑπακτικὸν ἄριστον, οὐδεμίαν δυσταραχὴν προκαλοῦν.*

Προσέξατε εἰς τὸ κάτωθι σῆμα:

SPES